

И така отъ: 12'72 клг. фастъци посети на декарь въ Опитното поле, наполяни сж получени 165'31 клг. плодъ, които при цена 20 лв. клг. даватъ 3,326 лв. доходъ на декарь.

Отъ 22'65 клг. памукъ на декарь се получава 63'00 клг. плодъ или по 40 лв. клг. даватъ 2,556 лв. прих. на декарь.

Напобяваната въ Опитното поле черница дава годишно летораста до 2 м. височина, а лозята—изобилни, сладки десертни грозда, които въ бждаще могат да бждатъ най-главнитѣ сливенски занятия.

Пита се, кои сж тия български земледѣлски стопанства, които даватъ доходъ годишно на декарь отъ 2—3000 лв.—когато се знае, че декарь нива посѣта съ пшеница дава 300 лв., а полученитѣ два тона цвекло, се плаща най-много 1,200 лв.?!.

Краставо поле залѣсено заедно съ околнитѣ сливенски балкани ще уреголира силата на сливения вѣтъръ, ще смекчи острия сливенски климатъ, ще премахне редовнитѣ годишни природни напасти—суша, градушки, бури и наводнения, ще засили градскитѣ приходи, ще увеличи природната красота на Сливена и осигори бждащето му като балкански курортъ.

При тия отлични резултати, които ни дава устроеното край Сливенъ държавно опитно поле, при сигурното бждаще на туризма, който обещава да се развие въ красивитѣ сливенски балкани, пита се: трѣбва ли сливенци да седатъ още съ скръстени ржце, да търпятъ сиромашия, която е разтворила широки криле върху сливенскитѣ граждани? При тия неоценими природни богатства, които се криятъ въ обширнитѣ сливенски балкани и Краставо поле, трѣбва ли трудолюбивия сливенецъ да гладува, всредъ нищета да ходи като замаенъ по продѣнени градски калдърѣми, край полусъборени, керпичени зидови, блѣдъ, негодующъ, отчаенъ отъ общество и държава, да проклина деня на освобождението на народа ни, за което бацитѣ и дѣдитѣ му сж сърдечно работили и толкова кръвъ пролѣли? Срѣщу това азъ, а вѣрвамъ и Вие, които милѣете за Сливенъ и населението му, като маджаритѣ трѣбва да кажемъ: „Не, и никога не“!

За отстранение на това бедствие, нравственъ дългъ се налага на сливенската интелигенция, кждето и да се намира, да се притече въ помощъ на родното мѣсто и останалитѣ тамо въ неволя сливенски граждани, споредъ силитѣ си, да възблагодарятъ и се отплатятъ за това, що Сливенъ и обществото имъ сж дали въ форма на—здраве, интелигентность и опоритость въ предприета работа. Преди 30 г. отъ това сжщо мѣсто по постройката на ж. п. линия Сливенъ-Зимница Ви казахъ: „Почнете и тя скоро ще пици“, сега по оросяване и